

IN THE WOODS

DORPSHUIS DE FURS

Michael de Jong feat. Willem van Dullemen

Saturday 20 Jun 2015

Michael was één keer eerder bij ons en heeft nu In the Woods uit gekozen om **een nieuw live album op te nemen. Daar wilt u toch zeker bij zijn!!**

Jaren dachten we elke keer weer dat het zijn laatste concert zou zijn. Deze Frans-Nederlandse Amerikaan vertolkt de blues als geen ander, maar heeft ook prachtige ballads in de aanbieding. Hij is er nog steeds en alleen maar beter geworden. Zijn laatste album: "Something for the pain" getuigt van zijn structurele kwaliteit. Hij zal worden begeleid door zijn kompaan uit de begindagen in Nederland Willem van Dullemen

Back to the cradle

Michael vertrok per boot op zijn vierde met zijn ouders uit Nederland naar de USA. Daar groeide hij op met een Frans Baskische streng katholieke moeder en een Friese vader. Die combinatie leverde op zijn minst een niet makkelijke jeugd op. Want op school werd natuurlijk Engels gesproken en thuis Frans en Fries. Talen die hij ook sprak, een voordeel dat hij elke ochtend van de nonnen op school mocht bidden in het Frans. Maar de keerzijde was dat de medeleerlingen dat niet zo waardeerden. Tegenwoordig hebben we pestprotocollen, niet dat deze altijd afdoende zijn. Maar Michael moest zich zien te redden op een school met veel immigranten uit onder andere Polen, Rusland etc. Hij heeft daar leren vechten voor zijn bestaan. Wellicht om het cliché maar eens te gebruiken een goede basis voor de blues. In ieder geval is hij een overlever geworden. Na een start op jonge leeftijd met een keurig huwelijk, een baan in de Ford fabrieken in Detroit en muziek spelend in de

weekends, besluit hij al gauw dat muziek zijn leven is. Een leven met vele geneugten en valkuilen. Michael heeft het vak door schade en schande geleerd en gespeeld met diverse grootheden. Maar dit leven heeft ook een prijs en dat is eenzaamheid en een aanslag op je gezondheid. Zijn geluk gevonden in Nederland iemand die hem de ogen opent, verlaat hem uiteindelijk ook. Iets wat hij op zijn bekende gepassioneerde wijze met ons deelt in de song: "Early Morning Train". Lichamelijk heeft hij veel gebreken. Maar deze vechter die ondanks alles de 70 al weer ruim gepasseerd is gaat door met iets waar hij in gelooft en ook nog steeds plezier uit haalt. "Er is niets te vergelijken met de energie dat een publiek je geeft tijdens een optreden", geeft hij als reactie op de vraag; "Waarom doe je het nog?". Michael heeft sinds zijn verblijf in Nederland een enorme catalogus opgebouwd, alsof de dood op zijn hielen zat. Iets wat niet geheel bezijden de waarheid is. Ook vanavond wil hij nu het nog kan dingen vast leggen voor dat het te laat is. Hij heeft voor de gelegenheid, in tegenstelling tot zijn gewoonte een set list gemaakt en wil een live album opnemen. Hij geeft aan samen met Willem van Dullemen flink gerepeteerd te hebben en nog eens een duik te hebben gedaan in zijn wat oudere Munich materiaal. De professional met meer vliegreuen dan de meeste artiesten ooit zullen halen, is zoals eigenlijk iedereen die zijn vak serieus neemt, gezond gespannen voor de avond. Wat hem niet belet in het vertellen van mooie verhalen en het maken van snedige opmerkingen. Want lichamelijk is het allemaal misschien een stuk minder aan het hersenwerk mankeert niets.

Zijn optreden had verschillende volgers van Michael zijn carrière getrokken naast de usual suspects. Michael zijn kracht ligt in zijn gepassioneerde voordracht, teksten die gaan over het/zijn leven en een eigen stijl. Zijn interpretatie van de blues is met name door de ballads breed te noemen. Jammer was dat met name de ballads waarvan hij er zoveel mooie heeft geschreven wat minder aandacht kregen en de nadruk lag op de specifieke blues-songs. In de tweede set werd dat deels recht getrokken. Zijn hilarische half Nederlandse versie van "Froggie Went A-Courting", het vrolijke liedje zoals hij aankondigde en vanavond speciaal voor het publiek deed. Een bloedstollende Dylan cover was de een na laatste song van de eerste set. Willem als trouwe rots in de branding en al jaren aan het werk met Michael anticipeert in alle rust op de opmerkingen/aanpassingen van Michael en ondersteunt, verbreed en kleed de songs van Michael op gepaste wijze aan. Alles in het teken van de song. Met het credo hoe optimaliseer je de zeggingskracht van de song, zonder zelf te overheersen. Gewoon een vakman dus.

Het komt vaker voor dat artiesten leeg gespeeld zitten bij te komen in de kleedkamer, maar bij Michael was dat wel heel letterlijk het geval. Toch ondanks dat gaat de professional weer in de benen naar zijn fans, die al in ruime getale klaar stonden met stapels albums om te worden gesigneerd door de deze overlever.

Even was Lage Vuursche een klein gehucht in de Mississippi delta en veranderde het dorpshuis in een juke joint. De nacht was passend vochtig en klam toen Michael moe gestreden maar gelukkig met gitaren onder zijn arm op weg ging met weer materiaal voor nieuwe songs in zijn eeuwig werkende hoofd.

1.Green Letter Blues

2.Jailhouse Letter

3.How Things Might Have Been

4.Birthday Blues

5.St. James Infirmary [traditional]

6. Same Old Blues [J.J. Cale]
7. Rollin' In Your Sweet Loving Arms
8. It's All Over Now, Baby Blue [Bob Dylan]
9. Life in D-Minor

1. Blues For Jimmy
2. Everyday I Have The Blues
3. View From The Window
4. Blues On The Ceiling
5. Froggie Went A-Courting [traditional]
6. The Carousel
7. Oh, My Love
8. Just Like Tom Thumb's Blues [Bob Dylan]
9. Early Morning Train
10. Domestication Blues

All tracks by Michael de Jong except where noted
Michael de Jong|vocals, acoustic guitars
Willem van Dullemen|electric guitars, resonator guitar

www.michaeldejong.com